

Παρέμβαση της Γραμματείας Γυναικών της ΠΟΑΣΥ στην 1η διεθνή συνδιάσκεψη γυναικών στη Χερσόνησο Κρήτης
Εισηγήτρια: Μαρία Γιαννακοπούλου

Θέμα: Τα δικαιώματα που κατακτήθηκαν στην πορεία των χρόνων και τα δικαιώματα που χάθηκαν καταμετράμε της κρίσης

Θέλω να ευχαριστήσω το Ελληνικό Τμήμα της IPA για την πρόσκληση στο 1ο Παγκόσμιο Συνέδριο Γυναικών Αστυνομικών. Και καθώς κοιτάζω το έμβλημα του συνεδρίου, καταλαβαίνω ότι μια τέτοια συνάντηση μόνο στην Κρήτη θα μπορούσε να ξεκινήσει. Η γυναίκα στην Κρήτη αγαπήθηκε και θεοποιήθηκε από αρχαιοτάτων χρόνων ως Σύμβολο γονιμότητας, δύναμης, κυριαρχίας, Ζωής. Γυναίκα, Μάνα και Θεά.

Μέσα από αυτή τη συνάντηση λαμβάνω την ευκαιρία να δώσω εν συντομία στις συναδέλφισσες από τις άλλες χώρες μια γεύση από την καθημερινότητα και τη ζωή του Έλληνα Αστυνομικού. Ο Αστυνομικός, ως Έλληνας Πολίτης, απολαμβάνει μια σειρά δικαιωμάτων, κατοχυρωμένων από το Ελληνικό Σύνταγμα.

Τα συνταγματικά δικαιώματα αφορούν τον ίδιο ως οντότητα και προσωπικότητα, και είναι:

1. Δικαίωμα της Ζωής (Και αυτό δεν χρειάζεται καμία διευκρίνιση).
2. Δικαίωμα της Υγείας - Προστασία από επιθετικές ανθρώπινες ενέργειες και την κοινωνικοοικονομική ανάγκη.
3. Δικαίωμα της ανθρώπινης αξίας.
4. Δικαίωμα της ισότητας. Όλοι είναι ίσοι έναντι του Νόμου και όλοι έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις.
5. Δικαίωμα της ελευθερίας και της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας.
6. Δικαίωμα της προσωπικής ασφάλειας.
7. Δικαίωμα της κοινωνικής ασφάλισης.
8. Δικαίωμα "συνέρχεσθαι" και "συνετερίζεσθαι". Συλλογή δράση.
9. Δικαίωμα δικαστικής και ποινικής προστασίας.
10. Δικαίωμα "αναφέρεσθαι".
11. Δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης.

Υπάρχουν όμως και δικαιώματα, που απορρέουν από τους Οργανισμούς και τους Κανονισμούς του Σώματος, και αφορούν τον ίδιο, ως αστυνομικό:

1. Δικαίωμα στη μονιμότητα.
2. Δικαίωμα στην αξιοκρατική εισαγωγή στο Σώμα μέσω των Πανελλαδικών Εξετάσεων.
3. Δικαίωμα στην εκπαίδευση τόσο θεωρητικού κύκλου, όσο και αστυνομικών πρακτικών.
4. Δικαίωμα αποδοχών και χρηματικών παροχών.
5. Δικαίωμα στην 8ωρη απασχόληση.
6. Δικαίωμα στην αποζημίωση του πενθημέρου και της νυχτερινής απασχόλησης.
7. Δικαίωμα συνταξιοδότησης και λήψης σύνταξης. Ένα άκρως επίκαιρο θέμα, αφού η κυβέρνηση αποποιείται των ευθυνών της και καλεί το συνδικαλιστικό μας φορέα να επιλέξουμε αν θα χάσουμε τις εγγυήσεις της δημόσιας κοινωνικής ασφάλισης ή αν θα ενταχθούμε σε επαγγελματικό ταμείο.
8. Δικαίωμα λήψης αδειών.
9. Δικαίωμα οδοιπορικών εξόδων.
10. Δικαίωμα ηθικής και υλικής αμοιβής.
11. Δικαίωμα διαμονής σε οικήματα της Ελληνικής Αστυνομίας.
12. Δικαίωμα σίτισης.
13. Δικαίωμα στην δωρεάν ή με έκπτωση μετακίνηση με τα ΜΜΜ.
14. Δικαίωμα βαθμολογικής εξέλιξης.

15. Δικαίωμα οπλοφορίας και οπλοχρησίας.

16. Δικαίωμα για συνδικαλισμό.

17. Δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι.

Η παροχή των προαναφερόμενων δικαιωμάτων έχει ως σκοπό να ικανοποιήσει τις βασικές βιοτικές και υπηρεσιακές ανάγκες του αστυνομικού, συντελλώντας με αυτόν τον τρόπο έμμεσα στην επίτευξη της αποστολής της Ελληνικής Αστυνομίας, που αποτελεί και χρέος κάθε Αστυνομικού. Δηλαδή,

α. Η κατοχύρωση και διατήρηση της δημόσιας τάξης.

β. Η προστασία της δημόσιας και κρατικής ασφάλειας.

Γ. Η προστασία του κοινωνικού συνόλου από τις πυρκαγιές, θεομηνίες και άλλες καταστροφές.

δ. Η εξασφάλιση της πολιτικής άμυνας της χώρας.

ε. Η συμμετοχή στην εξασφάλιση της εθνικής άμυνας σε συνεργασία με τις ένοπλες δυνάμεις.

Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημανθεί ότι τα δικαιώματα που προαναφέρθηκαν δεν δόθηκαν απλόχερα στον Αστυνομικό, αλλά κατακτήθηκαν σε βάθος χρόνου με αγώνες. Οι κατακτήσεις αυτές συντέλεσαν να επιτευχθεί σε μεγάλο βαθμό η ισότητα μεταξύ των δύο φύλων στην Αστυνομία.

Ανδρες και γυναίκες έχουν, πλέον, κοινή πρόσβαση και ίδιες προϋποθέσεις για την κατάταξή τους στο Σώμα με το σύστημα των Πανελλαδικών Εξετάσεων. Λαμβάνουν κοινή εκπαίδευση στις Σχολές της Αστυνομίας, οι οποίες λειτουργούν πλέον μεικτές. Φέρουν την ίδια στολή, ίδιο εξοπλισμό και ίδιο ατομικό οπλισμό. Υπάρχει κοινή μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη. Επίσης, τυγχάνουν ίσων ευκαιριών στις εξετάσεις που αφορούν τις προαγωγές.

Αν και οι γυναίκες αποτελούν περίπου το 1/5 της αστυνομικής δύναμης, έχουν κατορθώσει να

καταλάβουν θέσεις και σε ιδιαίτερες υπηρεσίες, όπως Δίκυκλης Αστυνόμευσης ΔΙ.ΑΣ., οδηγός περιπολικού, ειδικές υπηρεσίες ασφάλειας, εκρηκτικά, συνοδοί αστυνομικών σκύλων, διμοιρίες κλπ. Καταλαμβάνουν θέσεις και σε ανώτερα αξιώματα, όπως διευθυντικές θέσεις σε επιτελικές υπηρεσίες του Αρχηγείου.

Βέβαια, δεν έχουμε δει ακόμα γυναίκα Αρχηγό, και νομίζω ότι αυτό θα αργήσει να συμβεί στη χώρα μας.

Με την κατάκτηση της ισότητας, η γυναίκα αστυνομικός απέκτησε πολυπλοκότερο υπηρεσιακό ρόλο. Καθημερινά καλείται να ανταπεξέλθει επάξια στο ρόλο που αυτή απαιτήσε. Η υπηρεσιακή ισότητα δεν είναι κάτι το εύκολο. Η γυναίκα Αστυνομικός, όπως κάθε γυναίκα εργαζόμενη, δεν είναι μόνο εργαζόμενη. Και πόσο μάλλον σε έναν τόσο ιδιαίτερο επαγγελματικό χώρο. Είναι σύζυγος, μάνα, νοικοκυρά, κόρη και αδελφή, είναι μέλος της Κοινωνίας. Η πολυπλοκότητα και ιδιαιτερότητα του επαγγέλματος φέρνει ανωμαλίες στην ισορροπία της. Δουλεύει πρωί, απόγευμα, βράδυ; Αδιάφορο μπροστά στις υποχρεώσεις που γεννά η γυναικεία της φύση. Καλείται να ιεραρχεί τις προτεραιότητές της και να υπερπροσπαθεί για να πετύχει τον στόχο της : Επαγγελματίας Αστυνομικός - Επαγγελματίας Γυναίκα. Το αποτέλεσμα είναι αναμφίβολα το ίδιο καλό, όμως, η επιβάρυνση από την υπερπροσπάθεια αφήνει πάντα τα σημάδια της.

Όλα καλά, όμως, με τη θεσμοθέτηση των δικαιωμάτων του Έλληνα και της Ελληνίδας Αστυνομικού που έλαβε χώρα στην πορεία των χρόνων. Τί συμβαίνει πραγματικά σήμερα εν καιρώ κρίσης;

Στην δίνη της οικονομικής κρίσης η χώρα μας βρίσκεται από το 2009. Η Αστυνομική Οικογένεια πλήγηκε και εξακολουθεί να πλήγεται σε υπηρεσιακό, σε κοινωνικό και σε ατομικό επίπεδο. Ό,τι μέχρι χθες θεωρούταν δεδομένο, σήμερα αποτελεί αντικείμενο διεκδίκησης. Χάσαμε πολύ περισσότερα από ό,τι έχουμε αντιληφθεί.

1. Χάθηκε το Ωράριο. Δυνάμεις κατασπαταλούνται καθημερινά στην λήψη μέτρων τάξης (ή και καταστολής) κατά τη διάρκεια συλλαλητηρίων, πορειών κλπ "μέχρι πέρατος". Δυνάμεις κατασπαταλούνται καθημερινά με μετακινήσεις εκτός εδαφικής αρμοδιότητας, προκειμένου να εκτελέσουν ένα 8ωρο, τη στιγμή που ξοδεύουν στο πηγαινε - έλα πάνω από δύο ώρες και πάνω. Τα δεκάδες χιλιόμετρα και δεκάδες χαμένες εργατοώρες δεν πληρώνονται και δεν αποκαθίστανται.

2. Χάθηκε ο Μισθός. Τον Αύγουστο 2012, μέσα στο πνεύμα της δημοσιονομική πολιτικής, λήφθηκαν μέτρα περικοπών στους μισθούς και στις συντάξεις των ενστόλων της τάξεως του 20%. Το μέτρο αυτό, αν και κρίθηκε αντισυνταγματικό από το ΣτΕ, ακόμα εφαρμόζεται.

3. Νέος Ασφαλιστικός Νόμος. Αύξηση των ορίων ηλικίας χωρίς εξαιρέσεις και κοινωνικό χαρακτήρα, όπως προείπα.

4. Παλαιωμένος υλικοτεχνικός εξοπλισμός, χωρίς ελπίδα άμεσης αντικατάστασης.
5. Ακίνητοποιημένος ή με πολλά προβλήματα ο υπηρεσιακός στόλος των οχημάτων.
6. Πολλά ακίνητα της Ελληνικής Αστυνομίας, που φιλοξενούν Υπηρεσίες της, χρήζουν ριζικής ανακαίνισης ή και κατεδάφισης.

Στο σημείο αυτό, δεν θα ήταν υπερβολή εάν λέγαμε ότι ο Αστυνομικός λειτουργεί με το φιλότιμο, διεκδικώντας μια χαμένη αξιοπρέπεια.

Βρισκόμενοι εδώ σήμερα οφείλουμε να σας κάνουμε γνωστό ότι ζούμε σε μια χώρα που βιώνει την οικονομική κρίση, αλλά και τα αποτελέσματα των μέτρων που πάρθηκαν δήθεν για την Σωτηρία της. Όλοι εμείς στεκόμαστε δίπλα στους πολίτες που μαστίζονται από τις συνέπειες της κρίσης. Σε μια Κοινωνία που δοκιμάζεται, ο Αστυνομικός ΔΕΝ είναι, και δεν θα μπορούσε να είναι απέναντι, αλλά δίπλα. Ζεί μέσα στην Κοινωνία. Προέρχεται από αυτή.

1. Σε μια κοινωνία που αφήνει και τους δυο γονείς άνεργους, με το ποσοστό ανεργίας στο 25%.
2. Σε μια κοινωνία που προσφέρει συσσίτια σε μαθητές, των οποίων οι γονείς αδυνατούν να εξασφαλίσουν ακόμη και το γάλα.
3. Σε μια κοινωνία που οι αυτοκτονίες αυξήθηκαν με γεωμετρική πρόοδο (δυστυχώς και στους κόλπους της Αστυνομίας).
4. Σε μια κοινωνία που η μόρφωση τείνει να αποτελέσει προνόμιο.
5. Σε μια κοινωνία που η δημόσια υγεία συρρικνώνεται.
6. Σε μια κοινωνία που ο μισθός περιορίζεται στην πληρωμή φόρων.
7. Σε μια κοινωνία που οι παππούδες συντηρούν πια (!) τα παιδιά τους και τις οικογένειες των παιδιών τους.

Η Ελληνίδα Αστυνομικός τι ζητά άραγε σήμερα; Ένα παράθυρο ελπίδας. Βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης, γιατί αυτό θα επιφέρει και βελτίωση στις συνθήκες εργασίας. Η Ελληνίδα γυναίκα, γιατί η ιδιότητα του Αστυνομικού δεν αλλοιώνει τη γυναικεία φύση, επιζητά την εξασφάλιση του αύριο. Να ζει με αξιοπρέπεια και να μεγαλώνει ελεύθερα τα παιδιά της με τροφή και γνώση. Να ζει, όχι επικινδύνως, αλλά με ασφάλεια και περηφάνια για το λειτούργημα που επιτελεί.

Ευχαριστώ.